TEN ROOMS OF THE MIND

STUPIDITY

Immobility

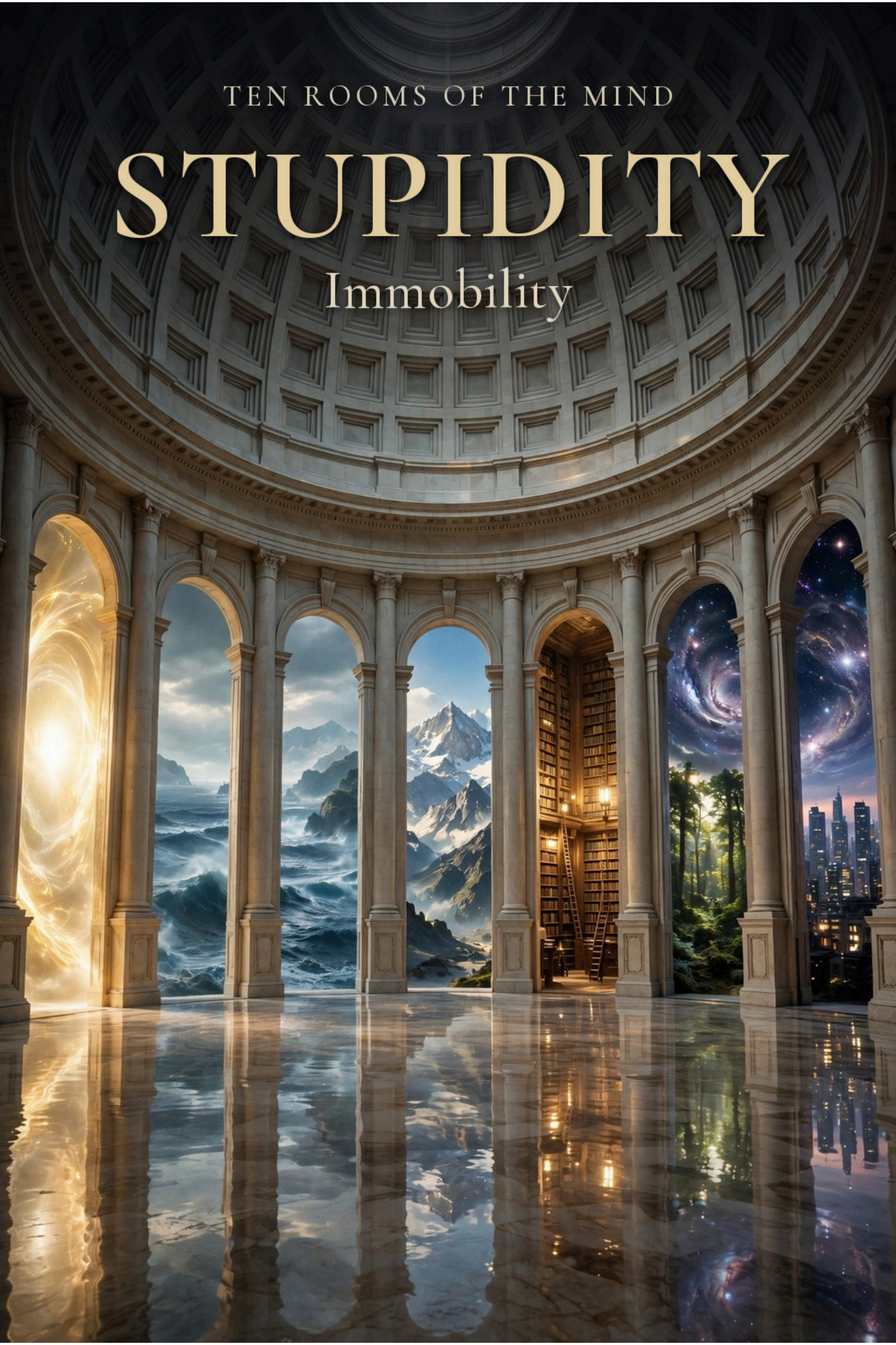

STULTITIA GILLETTE

Immobilitas

DECEM CUBICULA MENTIS

Est domus quam unusquisque nostrum incolit, quamquam numquam eam elegit.

Inscriptionem non habet. In nulla tabula geographica apparet. Attamen eam melius novimus quam ullum locum in quo umquam vere vixerimus. Intus decem sunt ostia.

Quaedam cotidie aperimus nec animadvertimus.

Alia clausa tenemus, simulantes ea nihil ad nos pertinere.

Et sunt cubicula quae non ipsi aedificavimus, quae tamen nescio quomodo intra nos gerimus. Haec non est doctrina.

Non est enchiridion psychologiae quod in pluteo pulvere obducitur.

Est narratio viri qui haec decem cubicula singillatim peragravit, saepe nesciens ubi esset, et qui nunc, paucis pluribus annis umeris impositis, ea describere conatur prorsus ut ipse ea expertus est.

Decem ostia.

Omnia aperui.

Quaedam cum curiositate.

Quaedam invitus.

Quaedam tantum cum iam sero erat ad redeundum.

Si haec cubicula tibi nota videntur, non ideo est quod meam fabulam narrant.

Ideo est quod, alicubi in imo, tuam quoque narrant.

Ferdinando

STULTITIA — Immobilitas

Per annos stultitiam idem esse ac inscitiam credidi.

Deinde sententiam mutavi.

Vidi homines parum eruditos qui mundum intellegebant.

Et homines titulis insignes qui se ipsos intellegere non poterant.

Stultitia non est defectus scientiae.

Est recusatio scientiae.

Incipit eo momento quo quaerere desinimus.

Est commoditas credendi id quod scimus satis esse.

Stultitia certitudinem absolutam amat.

Discrimina subtilia odit.

Dubitationi diffidit.

Semper responsum paratum habet.

Et ob eam rem numquam audit.

Cum stultitia advenit, incrementum consistit.

Et cum incrementum consistit, vita movere pergit.

Sed sine nobis.

Interdum fit paene morbus socialis.

Memini matrem quae octo liberos suos ad medicum duxit.

Anxia erat.

Affirmabat unum tantum ex iis intellegentem esse et ceteros septem emendari volebat.

Medicus animum non demisit.

Septem consultationes.

Septem praescriptiones.

Septem syngraphae.

Mater contenta discessit.

Diagnosim acceperat.

Ut ipsa putabat, liberi eius mox alii fierent.

Prorsus iidem manserunt.

Tantum pauperiores.

Nulla curatio defecerat.

Ille simpliciter non erat morbus.

Morbus ipsius erat.

Et nulla praescriptio eum sanare poterat.

Ferdinando